

Erfaringsrapport University of Sydney (Uos) 2009-2010

Kort om lærestedet: Australias eldste – og nest største - universitetet ligger ypperlig nok rett i utkanten av sentrum, lett tilgjengelig fra de fleste deler av byen (i praksis alle - kanskje med unntak av Eastern Suburbs, eksempelvis Coogee og Bondi, hvor bussen ikke går "rett på" og tar lang tid). Campus, som kanskje noe uoversiktlig består av de mange ulike fakulteter, er temmelig stor – det er ikke tilfeldig at UoS har eget postnummer. I tillegg til at hvert enkelt fakultet har minst én utvekslingsstudentkoordinator er det et eget utvekslingskontor som kan bistå utenlandsstudenter med innrulling, fagvalg, generelle forespørsler etc. Medarbeiderne ved dette kontoret er, skal det sies med en gang, eksepsjonelt imøtekommende og serviceinnstilte. Selv fikk jeg inntrykk av at de kunne løse "alt" i relasjon til selve studiet.

Høstsemestrene er fra slutten av juli til midten/slutten av november, og vårsemestrene fra starten av mars til midten/slutten av juni. Dette betyr at det er en godt og vel tre måneder lang sommerferie bestående av desember, januar og februar, mens vinterferien – i juli – er på én måned.

Mitt studium: Utgjørende et semester i den norske mastergraden i juss tok jeg to semestre – ett år – med valgfag på Faculty of Law. Det er ikke spesielt høy terskel for å få lov til å ta fag der – man må ha helt OK karakterer (men heller ikke mer) fra det norske studiestedet, samtidig som man må ha karakteren fire i engelsk på videregående skole eller eventuelt ta en språktest istedenfor. Det er først og fremst australske studenter på fakultetet – og i klart flertall blant de øvrige utvekslingsstudentene er de fra USA og Canada. For høst 2009 og vår 2010 kostet det ca 11.500\$ per semester å studere der, som på grunn av den relativt kraftige kursstigningen på den australske dollaren det siste året tilsvarer ca 55-60.000kr.

Fakultetet er det nyeste bygget på campus, oppført i mai 2009; et meget flott, luftig og funksjonelt glassbygg. At bygget er det nyeste på campus gjør at også studenter fra andre fakulteter i stor grad trekkes dit, hvilket gjør at man i eksamensperiodene bør møte opp tidlig for å få leseplass der.

Så sent som høsten 2009 var stort sett alle fag på Faculty of Law på 10 studiepoeng (8 australske credits), men det ble innført endringer våren 2010. For å komme opp i Lånekassens krav til 30 studiepoeng (24 credits) må man nå velge fire fag hvert semester, som altså hver tilsvarer 7.5 studiepoeng (6 credits). Det er relativt flust med fag å velge imellom, og selv om mange av fagene kun er av liten interesse i et europeisk perspektiv (det vil si de fagene som retter seg utelukkende mot australsk rett) er det en hel del fag med et noe mer internasjonalt tilsnitt – for eksempel krigsrett, menneskerettigheter, sportsrett, introduksjon til kinesisk eller islamsk rett med mer. De ulike fagene har ulik oppgave/karaktersettingsstruktur – noen få har kun en 100% tellende hjemmeeksamen, andre har en 50% hjemmeeksamen og et 50% essay mens atter andre kan ha både hjemme- og skoleeksamen, engasjement i timene osv. Dette kan være viktig å merke seg etter hva slags preferanser man har for utvekslingsoppholdet;

generelt kan det nok sies at et fag med kun en 100% tellende hjemmeeksamen totalt sett medfører mindre arbeid enn fag med flere mindre oppgaver, spesielt ettersom lesing på engelsk vel for mange går noe tregere enn det man er vant med hjemmefra.

Uavhengig av eksamensform er det felles for fagene at de som oftest har fire timer obligatorisk undervisning i uken (vanligvis 2x2 timer på enten mandag/onsdag eller tirsdag/torsdag - det er stort sett aldri undervisning fredag, lørdag og naturligvis søndag). Denne undervisningen er en slags forelesning, men oppleves mer som en gruppesamling da hvert fag som oftest har maks ca 50 elever (og som regel mindre, helt ned mot 10-12). I enkelte av fagene er det påkrevd et visst engasjement i disse obligatoriske timene, hvor slikt engasjement da gjerne utgjør 10-15% av karakteren. I samtlige fag heter det seg at elevene må møte opp i minst 70% av den obligatoriske undervisningen for å kunne få karakter i faget – dette er et formelt krav fra fakultetets side. Håndhevelsen av denne oppmøteregelen varierer imidlertid sterkt; enkelte lærere sier rett ut at de ikke fører fravær overhodet, andre tar fravær men foretar en ikke matematisk, men skjønnsmessig vurdering (så lenge de registrerer at man "som oftest" er tilstede er det greit med mindre enn 70% oppmøte), mens atter andre er ytterst rigide. Men mitt sterke inntrykk er at de sistnevnte klart er i mindretall.

Sammenlignet med jussundervisningen i Norge høres nok i alt 16 timer obligatorisk undervisning i uka mye ut, spesielt når man gjerne har oppgaveinnleveringer underveis (naturligvis avhengig av fagene man tar). Men om man beregner fraværet sitt, og gjerne i tillegg har en lærer eller to som ikke er så nøye på oppmøtet, blir det fort til at man ikke har så altfor mange obligatoriske timer i uka likevel. Det skal i denne sammenheng også sies at lærerne er meget dyktige, og flesteparten av dem flinke til å formidle sitt budskap. Samtidig er de som oftest ytterst vennliginnstilt overfor europeiske studenter som ikke har engelsk som sitt førstespråk, og kan på grunn av dette ofte være greie med å gi forlenget tid til europeiske studenter på oppgaver som i utgangspunktet har korte frister; for eksempel å få fem istedenfor tre dager.

Bomuligheter og praktisk informasjon: Hvor vanskelig det er å finne seg bolig beror naturligvis på hva slags leilighet man er ute etter. Det er langt flere umøblerte enn møblerte leiligheter tilgjengelig på markedet. Enkle kollektiv med mange personer er ikke spesielt dyrt (ca 2200-2700 kr i måneden per person), og er antageligvis også det boalternativet det er lettest å få tak i. Om man kun vil bo alene eller bare med en kamerat eller to – i en leilighet av OK standard - kan det fort bli relativt dyrt, i størrelsesorden 4500-5000kr per person, i et relativt trangt marked. Selv brukte jeg (og, viste det seg, flere bekjente) mye tid og energi på å finne en to- eller treromsleilighet i de mest aktuelle suburb'ene (som omtrentlig kan oversettes til bydelene). Man må samtidig ta en avgjørelse i hvilket område man ønsker å bo i; Sydney er en stor by, med mange suburbs og med relativt store avstander. Det er for eksempel en mil fra universitetet ut til strandstedene Coogee og Bondi, og i kjøreavstand to mil opp til idylliske Manly. Det er for en typisk strandglad utvekslingsstudent i denne sammenheng et stalltips raskt kanskje å besøke litt ulike suburbs for deretter å bestemme seg for en av to; enten å bo i

nærhet til skolen (Darlington, Redfern, Surry Hills) eller ved stranden (Coogee, Bondi). Det var i alle fall gjerne disse to alternativene jeg og mine medstudenter stort sett opererte med. Mens det for å finne kollektiv kan brukes www.gumtree.com.au eller oppslag på universitetet, er www.realestate.com.au en ypperlig og bortimot uunnværlig side for å lete etter en 'vanlig' leilighet. Universitetet har helt i starten av semestrene et totimers kurs for utenlandsstudenter å finne seg et sted å bo – dette kan det være meget lurt å delta på. Universitetet har også sin egen Village hvor studenter kan bo, som er meget populær blant hovedsakelig amerikanske studenter og har høy partyfaktor, men denne er stort sett alltid fullbooket minst én måned før semestrene starter. Prisene for bostedene oppgis generelt pr uke, ikke pr måned. Vær forresten forberedt på at leilighetene til Furnished Property Group har en lei tendens til å være i langt dårligere faktisk stand enn det som fremkommer på annonsene.

Utbredelsen av bredbåndsinternett, eller kvaliteten på denne, er av forbløffende(?) mye dårligere stand i Australia enn hjemme i Norge; det er både på universitetet (6mb/dag, utover det betaling) og hjemme (med vanlig bredbåndstilknytning gjerne maks 20gb i måneden før tilkoblingen går skrekkelig treigt) grenser på hvor mye man kan være på nettet. Om man skal være der i ett år kan vanlig nettilkobling være et alternativ, da med nevnte ca 20gb/mnd forbruksgrense og bindingstid, men skal man være der kun i kortere tid er USB-modem, som man også kan ta med på reiser, trolig det mest kurante alternativ. I alle tilfelle er det relativt begrenset hvor mye man kan få lastet ned, og det er heller ikke spesielt billig.

Hva gjelder mobilabonnementer er det flere ulike operatører (hovedsakelig Telstra, Optus, Vodafone og Three) som alle har kurante pre-paid løsninger. Om man ikke ringer veldig mye er dette trolig like gunstig som abonnementer, spesielt om man kun skal være der for kortere tid. Selv var jeg meget fornøyd med Vodafone pre-paid som generelt kan sies å kunne være en gunstig løsning for utenlandsstudenter; man betaler da samme pris for SMS til Norge/Europa som det man gjør i Australia (ca 25 øre) og kan ringe hjem for drøyt 1kr i minuttet, samtidig som at prisene for samtaler innenlands også er blant de beste av slike pre-paid løsninger. Uavhengig av hva slags mobilabonnement man har i Australia kan det for venner og familie hjemme være lurt å kjøpe telekort hos Lebara i Norge, hvor man da kan ringe til Australia til langt lavere priser enn fra vanlige norske operatører.

Evaluerings av studieoppholdet: Jeg er alt i alt meget fornøyd med studieoppholdet på UoS – både med utvekslingskontorets imøtekommenhet, lærerne ved fakultetets meget vennlige innstilling over for utenlandsstudenter, fagene de hadde, og fasilitetene. Ved å være der i ett år, som ny i Australia, var samtidig den tre måneders lange sommerferien noe å sette pris på. Og aller viktigst; Sydney er en fantastisk stor og spennende by å bo i, i stor kontrast til de største norske byene (uten å si et eneste vondt ord om disse). Alt i alt er jeg meget glad for å tilbrakt et år der.

Råd til fremtidige studenter: 1) Egentlig viktigste tips: Det er meget lurt å være ute i godt tid for å finne seg sted å bo; byen er stor og kan være vanskelig å manøvrere seg i. Prosessen kan fort ta lenger tid enn forventet.

2) En ulempe med UoS i forhold til andre utvekslingssteder i Australia (for eksempel Bond University ved Gold Coast) er at det ikke er lagt opp like store sosiale rammer for utvekslingsstudenter – det er ikke stort av arrangementer å ta del i, og det er som utvekslingsstudent på Faculty of Law ikke like lett å bli kjent med de ”innfødte” australiere på skolen som da er i slutten av studiet sitt. Det kan fort bli til mest å sosialisere med andre utvekslingstudenter. I alle tilfelle kan det være givende å engasjere seg i noe; selv spilte jeg som eneste europeer på Australian Football-laget til universitetet, som anbefales – både moro, (vanskelig) og sosialt!

3) Parkering på universitetet; om man kjøper seg egen bil, vil man fort oppdage at det er meget dyrt å parkere på universitetet (opptil 120kr/dagen). Om man derimot er innrullert som post-graduate student koster dette kun ca 450kr/semester. For en jusstudent, som ikke har noen bachelorgrad som kan ”bevise” at man i praksis er en post-graduate student, er det tilstrekkelig fra universitetet hjemme å få en skriftlig bekreftelse på at man har studert jussfag *tilsvarende* en bachelorgrad (180 studiepoeng) på hjemstedet.

4) Det er relativt kjølig om vinteren i Sydney (juni-august), så det kan være lurt å ha med litt varme klær, også på grunn av at leilighetene gjerne ikke er spesielt godt isolerte. Verdt å merke seg er det også at strømprisene i Australia omtrent er dobbelt så høye pr kWh enn det de er i Norge – om man ikke er litt nøye med strømforbruket, spesielt i vintermånedene hva gjelder varme, kan man fort få seg en overraskelse.

5) Da det er så utbredt er det umulig ikke å få med seg, men restaurantenes BYO (Bring Your Own) er i alle tilfelle et strålende konsept. Ofte mot en symbolsk betaling (1-2\$) kan man da ta med egen vin eller av og til også øl på restaurantene, som i det store og hele på maten har et prisnivå (godt) under halvparten av norsk standard.